

DIADOCHOS ID
EST SVCESSIO:

Sigismundus Poslani

princeps Ruyjat a Králuw
Českých/ Biskupiuw y Arcybiskupiuw Pražskych/ a vsech třech Sta-
vium Slavního Království Českého/ to gest Pańskeho/ Rytířského a
Městského/ krátece sebraná
a wydana:

Strze
Bartholomaeus Wapro-
ckýho z Glogol a z Papro-
ckémale.

Vi Apis ex amarissimis floribus, &
asperrimis spinis, melsuauissimū ac
lenissimum colligit, sic exturpib⁹ ac
sceleratis fabulis, utcunq; decerpit
potest aliquid utilitatis.

Cum Confessu Illustrissimi ac Reuerendissimi
Principis D. D. Zigmarti Berkę de Duba
et Lippa, Archiep: Prag: Leg: nati tan-
quam supremi Correctoris.

King II

O starostitném Rodu a Erbu Panův z Schwamberka

Kapitola X.

No Od a Erb Panův z Schwamberka we-
lice dávny w Království Českém / rozličnými pamět-
mi hystoryckými pro služby Králu a Zemí činěné oždo-
ben gest / yakož v Kostelnými / kteréž oni vystavowali / a
gim dobrodinj veliká činili / aby tudy čest a chwála Pá-
nu Bohu wzdawána byla.

Dávnost geho odginud vyhledati se nemůže / gedenom od času toho /
když Šindřicha Krále Danského Bratr geho volasníj Abel zamordoval /
kdež o Wylimovi Hrabeti Cromerus lib: 5, takto mluví: Guilhelmus
facile Princeps erat Procerum Danic, & plurimum valebat gratia apud
Henricum Regem Danorū, præfectus ab eo maximis quibusq; Regni

negotijis: Cum autem Regem Abelus frater occidisset, Regnumq; induisset, habebat in potestate sua thesanum Regium ingentem &c.

Ten mage Syna gednoho při sobě a dva w sluzbě při Dvoru Králu velikomocných / z nichžto gednoho vznawagie totiž Petra je w lásce veliké gest v Krále Boleslava Polštěho přízgnim Rēwovstě° wylal ho rychle na pomoc a lásku proti Tyranovi enomu / kteruž Petr obdrzel při Králi genž byl hned Wogsto do Danygi wyprawil / commoda tempestate usus, improuisus in primo littore Daniæ, ad quod Classis appulerat, nemine prohibente copias exposuit, dimissisq; circum proceres & Nobiliores Daniæ nuncijs, per familiares & ministros Guilhelmi, omnium Danorum voluntates facile sibi adjunxit. Hned zahnal toho Tyronna a Bratro Bigce Král / dowoliv Žemij aby sobě wolila Krále kohož by koli rozumela býti k tomu Magestátu neyspůsobněgjšho / ale Wylima seba wozal / kterýž seba pogal wesskeren počlad / a gey mezy Syny rezdelil / z kterýchž geden se osadil w Rjissý / a druhý w Polště / od nichž mnozý wzáctní Potomkowé pozůstavagi až posawad / zwlastě od toho kterýž by dleže w Niemeckých Kraginach / zazel k Knjžatům a Králu Českým osnym walečným / a tu až posawad Potomky své zanechává / o kterýchžto Předcých co gsem koli zdávných pamětí vyhledati mohl, nyní oznámim.

Mahoře qmenovaný Wyliim w Králowství Polštém 77. Koscielnu dal wystaweti, a nadal bohatě k tomu y dwa Klássery / geden Pamam w Strelne / a druhý we Wratislawi Mnichům / kdež slowe v Swateho Wincency. A to wose Léta 1124.

W Létu Páně 1248. wyprawuje Hágel w Sistu 234. Předku Rodu toho velikau wzáctnosti takowymi slovy při spisování života Krále Wacława.

Král Wacław velmi nemilosrdě s swými Poddanými nakládal / některé Pány na Statech a gine wězenym trestal / Rytístwo Wátkami / Lid obecný neobyčejnými ferněmi sužoval / tak že obywatele wssy Žemě České nemohouce snesli takoweho škemena / sjezd w Něstě Raučině včinili / a Krále napomínila i žádali / aby rácil takowemu nesnesitelnému obtížení konec včinil / ale on znameně w půwody takoweho shromážděný / kazal ge zgjmati / a Rohlowce y Hasska do Wězenij dátí / za něž se ginuj Páni při mlauwali / wssak nepřipustěna gest prosba gich. Protož vznawagice veli kdy zatvrdilost a vrpitnost Pána swého / sgeli se wssydkni dne třetího mezy Strahowem a Břevnovem / a tu wolili za Krále Přemysla Syna Krále Wacława / genž byl wolený Knjžje Rakauské a Polště.

Nic méně některý Rodowé, jako z Lamberta / z Ryžimberka / z Sswáberka / Boreš z Osek a gini mnozý při Králi žústali / a k Přemyslowi swoslití nechtili / Těch ráddau Král Wacław hned bez mesíční poslal k Oldřichovi Sestřency swému / Synu někdy Knjžete Rorjanškého / a zpráwy Morawském / přikazując aby rychle s Wogstem vtrhl do Rakaus / a

Syno

Syna geho Přemysla aby neš val neš zamordoval.))

Sebral Oldřich Líd snadno w Morawě/ neš ho Morawané welni mi lowali/a we wšem jako Krále poslouchali/ a položil se nedaleko od Morawy mezi Žnogiem a Týnem v gedenom Čudolí/ chvíle na zevří o pře-gezdu svém Přemyslowi oznámiti/ aby snad někdo želaupežně do Žemě ges ho s Lidem vškočil.

Téhož Přemysla wěda strž Špbehére o přegezdu Oldřichowém/ přitáhl regně až k Wogstu Morawskému/ právě bez wědomosti všech Morawanů/ a tu zpravivo syky Rakusianů svých, dříve než Slunce wyslo, vdečil nenadále na Morawany/ kterijto gesse rannym snem byl obtějený. Týdeník obessli Stany Moravské swelikým hěmotem a kříkem/ a Oldřich v tom pokliku toliko w Kosyli bezewsy zbraně z Straňu svého vyběhl/ a pospíchal s chwátánym do Lejšu/ ale Přemysl poznaw Osobu geho, pustil se za nim, a gal gey swau vlastní rukau: Zgýmaní tolikéž mnozý Morawané od Rakusianů/ a wšyckni swázani wespolek, a Oldřich na spicu/ a do Wýdne přivedeni. Všlo gich pak něco w prvním křiku do Lejšu/ a kterij pochytiwo se zbraní swau, odpor činili/ ti wšyckni zbiti gau.

Rakusani potom dělili se o kříž/ a některým zgýmaným, aby prosti Rakusianům nebyvali, vlezarose Čos a vysy, do Moravy ge běžeti nechali. Některý magice propusťení strž Peníze/ Zámky Královské znou wu pilně osazovali/ ale dříve než z Rakous wylí/ mnohými těžkostmi trápeni byli/ proto aby pustili Přemyslowi Zámky gím od Krále svěcené/ než některý z nich času zýmího nazý na Ledověseni/ tak aby vkrutností Zymy pěmoženi galance, Hradů postupovali/ ale ani tak wýmí trápení od wěnosti negsau odvedeni: A ti byli Krawarský/Dubravičký/Bostovský/ kteríž toliko sami toho Erbu výzwagij/ a gíž ten Rod posledním potomkem Mužského Pohlawy sessel/ a Lomnický gichžto také nemnoho bylo toho času kteréhož gsem s Knížatou rauto pracoval/ Čimburští z Tovačowa/ a gíž mnozý. Črek pak geden z nich hrdina, nežby hradu Vladberku Rakusianům postoupil/wolil raději to snéstí aby mu levé Oko wyláupeno bylo/ jakož v gíž wšyckni pravili, že raději chlígi zemříti nežli wěnost a výru Králi svému připověděnau zrušity. Čení a takovými obtížnostmi když trápeni byli/ teprw gím dopuštěno do Moravy se navrátili.

Za panování gmenováních
Králův Léta 1249. živ byl Pan Herman z Szwamberka/ kteréhož v Hájek dokládá takto o něm zmíjnku činje:

Přemysl Syn Wáclava Krále puovodě některých Panův Českých přitáhl k Vyšehradu do Čech s swými Rakusany/Vhry/ v Čechách/ kteréhož v dobyl sestmecetného dne po přegezdu svém/ kdežto pobývo za několik dní/ potom hnul se s Wogstem mimo Poříčany/ a tu se přepravilo Wogsto přes brod pod Vyšehradem.

čenau Bubny na druhau stranu/a čimili veliké řeky mezi Strahowem a Břevnovem tém kteříž se připraveli Krále Wacława/a odtud přitahnau-
ce k žatci/to Město splundrowli a dobyli/yakž v stránce o Městech do-
loženo bude.

Teprva Radu Krále Wacława rozumějice že řek to pozdvižení
Syna proti Otci/ nic gineho nepřigde gednom zkáze Království České-
ho/namlaňvali Wacława aby se s Synem vpočkal a poroval/yakž
v Přemyšlowi řek wymyslené prostředky rádili aby Otci svemu se nepro-
tišil. Rádilo se že smlauwu mezi Synem a Otciem prostředkem gich vči-
něna gest/tak že Wacław postoupil Stolice Království Přemyšlowi/sibu-
gice přestati na Městech Chbu/Lokte a Mostu. Tu se zdalo za dobré bý-
ti Panům z strany Přemyšlowé/aby Otci takovou smlauwu přesabu v-
tordil/čehož byl neprwoněgssj původ Cibor z Tochowa/nazvaný pěkný-
mim Mandra Hlawala/s Synem svým Jaroslem z Kladna/ale Wacław
nechtěl tomu svoliti, rka: newjím aby kdo slysel aby se Otci Synu přesab-
hau měl zavazovati/Syn můg chceli mi větit nechě věčný/pakli necheet/
nechě gest po geho vůli. Vložili se mezi to Páni a vykonali smlauwu za-
čatau. A obrátil se Otci do Litoměřic/pravojc že chce tu za některý čas
být/a potom že se chce obrátiti k Králi Vherstému/a s ním bydleti až
do smrti.

Přemyšl pak raddau Cibora Stochovského chře oswobozené nřeti Krá-
lowství/hned zrušil smlauwu/ a val se w žamky Otcovské vrazovati/v
přigel do Egru ginač k Chbu/chře do něho weitržně vrgiti/ ale Heriman z
Sswamberka a z Krasickowa/mage ten hrad sobě od Wacława poručený/
nechtěl do něho Přemyšla wpustiti/pročež on s velikú prchl/wostí obrátil se
k Loktu/a tu nechaw w gedné Wsy svých Dwořanuw/chřel teyně na žamek
vgeti/ale Wyliim Theobaldic z Ryžemberka dobre ten hrad opatřil stráži/
sppisí a lidem/ aby zachován byl Králi Wacławovi w celosti. Druhoho
dne Přemyšl poslal k Borissovi Oseckemu/wzkažugic gev aby hradu Měst-
ského dobrovolně postoupil/syce že bezdečně to včiniti musí/y s života swé
ho nebezpečenstvím.

Boreš nedbaje na pohrůžky lépe hrad opatrowal/včiníw nad lidem
Herimana swého Syna Blahuna/hotow gsauc moey Přemyšlowé odepři-
ti/kterýž gij byl rozkázal Jarosłowi Kladenskemu/a Mirossowi Makotia-
skemu lid sebrati/a sebrany do Krage Mostského vwesti. To když se staz-
lo/oblezen ḡ hrad Města Mostu třmi Tisycy a tři Sty lidu/a sami Pře-
myšl vprostřed Wogsta Stan svůj roztáhnauti poručil.

Tetřího dne swosaw Radu swau/wyptával se yakby s těmi odpore-
níky nakládati měl/kterýž se přednim napřed řečených hradech vrazili.
K tomu díj Cibor/yak ginač Králi s nimi zacházeni slussij gednom tak:
aby pro provinění své smrti hanebnú sessli/rozkáz tu kde Stan svůj stogj
Ssypbeney postawiui na kterež nechť wssydkni wiwy/a Blahun Syn Borisse
nevyspess nad nimi/kterazto řec neb radda libila se Přemyšlowi/y wssem
gehō věrným.

Mezitím Boreš Osecký/ Heriman z Sswamberka/Wyliim z Ryži-
berka/a Wacław z Lamberka/s giny mi Krále Wacława věrným/se-
ibrali Wogsto z Čech a z Missně/s nimžto času nočního na Přemyšla se
eboril

obořili/ kterýž vlyssaw hémot/a wjda an Lid geho vkrutně mordugi / od dal se w běh a Raddy geho s ním/ nezastawugice se až w Domě Cítora na Stochowě.

Páni pak gmenowaní když nad Přemyslem swijtezyli / Koristi pozůstas lé v Mostu rozdělili mezi swé bogowníky/a w tom Král Wacław táhl v vpříjmo k Praze s Lidem walečným / gemuž Pražané netoliko neodepreli/ lylsíké příhodu Přemyslowau/ ale geho bezpečně a ohotně do Města wpustili. Malo před tím přigel byl Přemysl na Hrad pražský / ale yakž vlyssel že gest Otec w Praze/hned pospíjssyl z Hradu/ a ti kteříž byli Dům Biskupsky osadili kteříž byl blízko od Mostu/widouce co se děje/ zapálili ten Dům a vtekli.

Mikuláš z Rožmberka Biskup Pražský/gsa tehdaž bytem w Kláštere S° Františka swolal Kanovníky Kněžstwo a Mnichy/ a wyprazil se s nimi proti Králi Wacławowovi wdcen gsa přígezdu geho / jakož y malo před tím velikau pomoc byl gemu s Kněžmi Strýbrem y Zlateni na žoldnére včinil, po kteřimž wjštání/ Král gemu včinil poděkování s příj powědž/že nechce na takowé služby geho nikdá zapomenauti/a druhého dne rozházal oprawiti tu Wěž kteraž gest při koncji Mostu Pražského, a Wogáky osadili/y tý kteříž byli na Hradě Pražském od Přemysla zanechané poručil oblehnauti/ aby žadnemu nikterakž nebylo možné vgypti; wšak potom předce včiněna s nimi smlauwa/tak že zanechagice wseho na Hradě/odeslli.

Něž ginými Pány kteříž
byli na odpor Královne Alžběté Manželce
Jana Krále počladagi se v tito: Pan Zde-
slaw z Svamberka/ Gindrich z Lippého s
Syny svými/ Benes z Michlisperku/ Al-
brecht z Bechyne/Wylim z Landsteyna/ Gi-
řik Berka z Dubé s Bratrem Heymanem/
Gindrich z Lichtenburka/ a Wylim Kru-
ssyna z Lichtenburka / a to při Létu Páne
1317.

W Městě Strýbře kdež gest Klášter žalozený

Bratrům rádu Swatého Františka od před
tím Rodutoho/nacházý se text w tyto slova
psaný:

Anno Domini 1372. Mense Innij, O-
bijt in Castro Svamberk Magnificus & stren-
nuus Miles, & supremus Camerarius Regni
Bohemie, Dominus Dominus Bohuslaus à
Svamberk, a wjce pro dluhověčnost cí-
sti se nemůže.

Léta Páne 1388. na Sali-
du Žemském mezi ginými pány seděl Rat-
mír z Svamberka w takowém pořádku yakž spátno pod Erbem Panůw
z Dubé a z Lippého.

Pan Bo-

V Staru

Pan Bohuslaw z Sswamberka okolo Leta Pá-
ne 1372. byl Nejvyšším Sudím Království Českého.

V Létu Páně 1399. w

Knýbach Kostela pražského poznámenáno
gest/ že Pani Alžběta z Sswamberka Koste-
lu Přibislavskému odevzdala sedm kop gro-
šů na Wsy hříscích / k čemuž dal své po-
volení v Manžel gegi takto: My Jossi z
Konowa ginač z Lechonic/ ic. yakž dolože-
no gest pod Erbem Panu v Konowa.

Vredpovedení Knížky Kapitoly Pražské v Lé-

tu 1400. poznámeného obsahugi Pana Ba-
wora z Sswamberka / genž byl dal Kostelu
Wyssehradskému a Kostelu v Slavicech čty-
ry Kopy platu ročního a věčného / na Wsy
čečené Očin/a na Zbožím nes Osadách Koste-
la Kozolupského / o čemž zní tento text: Pro
V Vilsegradensi & in Slavic Ecclesijs, Nobilis
Vir Dominus Bauor de Ssuamberk resi-
dens in Slavic, quatuor Sexagenas Census
annui, in bonis Villa Oczyn, in Parochia Ec-
clesia in Kozolup, dedit donauit.

Pan Bohuslaw z Sswamberka a Hyneč Kru-

ssyna prodali na svém Dédicciu v Skviryňi/
v dobré Modě/ a v Předměstí Borovském na
Lauzech/ tři Kopy platu do Kostela v Boru a
na Oltář Božího Těla/ kterýž byl poručil vyz-
dvižnanti dotčený Pan Bohuslaw z Sswam-
berka. A to vše dalo se Leta 1409.

Na před položeného Leta/ to

gest 1440. Pan Krussyna z Sswamberka os-
behnal s Panem Janussem hrad Skály / kte-
réhož když dobyl / obyvatelé všedly zahubí-
li/ a Pána vezmance do Wézenq/ ohněm tu pěvnost zkazili.

Spáří ge se památku v Háglu v Lístu 393. o

Panu Žigmundovi z Sswamberka / v Letu pat 1405. kteráž gest napša-
na takovými slovy/příhodu téhož Pána vypravujícími:

Přihodilo se že Pražané Starého Města pražského / povolali k sobě
na Rathauž Žigmunda Sswamberka z Orlíku / Podkomorího v Krá-
lovství Českém / Muže dosti znamenitého a v Radách potřebného /
a tu v Radě rozmluvagice s nim o některé věcy teyné / rychle poslali

pro Mi-

pro Misira popravního / a tu hned před
Světnicí vzýti ho poručili / a také přiwo-
den na velikau Syn / tu genu Žlawa střatá
právě přededveřní Raply Panny Marie /
odkudž Tělo geho neseno gest k pochodu do
Kláštera Svatého Klimenta : a to bylo v
Wigilií S° Jana Křítele. Přejčinou smrti
gehō žádnemu z Ronsselů není oznámena/
anž se kdo na ten čas směl ptati : mnozý z
Lidu neginač rozuměli / než že gesto přeslo
rozkazáním Krále Wáclava / kterýž žádne
ho trpěti nemohl obyčejnū svým odporne.

Léta Váně 1420. připomíná Hágek Vana Bohuslava z Sswamberka slovy takto znějícími :

Czasu Masopustního Páni některý z
strany Táboršté sgeli se do Plzně / totiž Pan
Beneš z Sswijhowa / Jan Waltan z Adla-
ru / Jan Žižka a ginj mnozý / vyhnali někte-
ré Městiany z Města / a zvoláště ty kterýž v-
čením Witlessowým pohrdali / a laupeže Tá-
boršté měli w ostřílosti / ano y na Mlýny
se obořili / gýchžto Kláštery vybravše od-
geli. Tim zrušeno gest přejměti včiněné s
Královou Žioffgi / a to původem nevět-

šejm Kněžj některých / a obzvlášně Wáclava Korandy / genž byl při vy-
laupení Klášterův jako hejtmanem.

Bohuslav pak z Sswamberka a Královna Žioffie sebravše Lid k
obleženým Plzně gey wylslali / a Žižka znamenav je s svými právo nebude /
nočně se s nimi wýkрадl / a Plzenštíj otrvragice Brány Lidu Krá-
lowny a Pana Sswamberka slobowali zustati při wýje křestianské po wses-
cty časy. Toho na potvrzený od té chwyle Žižku do Města nepanstěli / a
vyhnánym Městianům Starky wzaté navratili.

O témž Vanu Bohuslawovi z Sswamberka

List 386. téhož historika takto zněj:

Měsycy Ledna Žižka pogar swé Tábory / cahl do Krage Plzenštěho /
a oblehl Klášter Panenský Chotěšov / po kterémž vyplundrování obrátil
se k Kladrubskému / a tomu včinil tolíkž. Odtud přiblížujicýmu se k Strí-
bru oznameno / žeby Bohuslav z Sswamberka anhlawonij nepřijel Táber-
ských na žámku svém byl řečeném Krasylkow / pročež pospissyl s Wogstem /
a hned toho dne položil se na gedenom přivrší proti žámku Krasylkowu.

Ta zeytrý ssturmowanó k Bassie gedne od Táboru / a trval ssturm
za sest hodin vstavícně / až se ji zmocnili. Tu obávage se Bohuslav aby
k waltem dobyt nebyl / a tu s svými hanebně nezahynul / dal se s Tábory w
rokování / mluvic je chce žámku postaupiti Petrovi Žmrzlíkovi z Swol-
syna nekdy Mincmistrovi / kterýž gest na Worlku / genužto od Žižky da-
rowán byl Kladubský Klášter / k čemuž Žižka dorolil.

O Stanu

Ta zeytěj přigel Petr Žmrzlík kterémž se poddal za Vězne Bohuslav sám svými a on owszem Lid jeho služebný propustil / ale Bohuslava do těžkého Vězení věsti poručil / aby tam neslechetné Taborci vtrosili / kteříž y mimo vůli Jiříkowou Bohuslavu nechtěli než zabít.

Přinucen byl potomne ten ctný Pán od Jiřík vůli Taborcům proti Království comito bogovatci / yatz týž hystoryk w Listu 400. rato swědcí : Ten Autery před Svatým Petrem / Pan z Szwamberka kteříž gíž musel chtěg nes nechtěg s Jiříkem gezditi / gedanc od Hradu nazvaného Panna / přigel s Lidem svým do Prahy / sotva wgelí do Hospody / tož Kraupy spadli veliké / yakéhož Krup spadnuti první rato nepamatovali.

Ten potom po smrti Jiříkowé gsa Heytmarem Taborcům / zastřelen w Rakousch v Místa řečeného Rec / yatz o tom wyprawuge Hágek w Listu 402. a o též doloženo bude pod Erhem Panu Trčkuv.

Za panování Krále Jiřího / seděl na Saaldu

Zemským pan Bohuslav z Szwamberka mezi gízymi Pany kteříž se takovým pořádkem vyzýtagi. Nevyvysší Komorník Gindrich z Michalovic / Zbyněk z Hazmburka / Nevyvysší Sudí / Buryan z Lipcice nevyvysší Pissat Děst Zemských / Zdeněk z Sternberka Purgkrabé / Jan z Rožemberka / Gindrich ze Stráže Marsšálek Dvoru Královského / Gindrich z Dubé / Wylum z Ryžemberka a Rabí / Jan z Kunštátu a z Jovíšewic / Bohuslav z Žeberka a z Plané / Jan mladší z Martimberka / Theodor z Janovic a z Chlumce Bohuslav z Szwamberka / Jan z Kolowrat a z Bezdružic / Jaroslav Plíček z Žerotína / Zdeněk Kostka z Postupic / Jan Malovec z Pasova / Jan Calta z Kamenné hory / Máclaw z Očedlic Ogíř / Jan Ráipa z Německewa / a gíj.

Než Listmi Panu z Hazmburka w Četu Páne 1420. nacházym při smluvách nějakých přáteleckých Pana Jana z Szwamberka na Strakonických Mistrů Převorství Strakonického / wedle něhož dotčení gsa tito Páni : Pan Benes z Kolowrat na Libstejně / Geztrich z Kolowrat Bezdružický a na Krásově / Slawata z Chlumu a z Rossimberka / Zdeněk Kostka z Postupic a na novém Hradě / Benes z Metymle Purgkrabé na Karlstejně a Mincmieistr na Horách Rutenách / Jan z Rupowa / Nevyvysší Pissat Děst Zemských Království Českého, a Hoffmistr Dvoru Královského / Albrecht z Lestkowce podkomorí Království Českého / Albrecht Ogíř z Očedlic a na Lobkowicích / a gíj.

W Létiu Váně 1553. připomíná List Města

Bechyně pana Sindicha Staršího z Sswamberka a na Žwykowě / od kteréhož dáný ḡt a psaný takto:

Já Sindich Starší z Sswamberka a na Žwykowě / známō čimim tímto Listem wůbec předewšemi Lidmi nyněgssimi y budaučimi / kdež kolí čten aneb čtaucy slyssán bude / že Městiane Bechynští Poddaný mo-

gi/wyslali ḡsu venně některé Osoby z prostředku svého/wýry hodně a dobrě na pocti-
vosti zachowalé / kteříž ḡsu mně obdaro-
wání svá gesse celá a neporušená na někte-
ré Práwa a wysady od předesslych Panůw a držitelůw Panství Bechynské-
ho ḡm dána, přednesli a vklázali / gedno obdarování Vrozeného a Stas-
tečného Rytíře Jana z Lázan a na Bechyni dobré pamětij / s přivěšený-
mi Pečetní geho svědomí / Pana Apice z Zeydlic řečeneho Abel/Pana
Mikuláše z Rechles/ a Oldřicha z Hlawatc / kteréhož datum gest Léta
1444. tu Sobotu před pravidlný Čeděli/prvnj den Měsíce Máje iē.

Doloženého Léta dán gest od téhož Pana Gin-
dricha tenuž Městu druhý List / w němžto se gmenigi y Pečetě geho/Wa-
claw z Sswamberka a na Bechyni/Krystoff z Sswamberka/a Jan Star-
ší z Sswamberka a na Kláštere Milewském/kteréhož taková ḡf kopie.

Já Oldřich Starší z Sswamberka ana Žwykowě / oznamugi tím-
to Listem nyněgssim y budaučim / kteříž ḡsu vklázali aneb čtaucy slysseti
budou / yak ḡsem před časem s Panem Janem a Panem Wacławem dobré
pamětj Bratrj swými společně / na ponížená prosbu Městianů Be-
chynských nassých Poddaných / wssy Obcy tu milost včinil / a obdarování
pod Pečetni nassym dal / tak aby sami sobě kruce a k svému vžitku Piwa
wariti / a gich tu vybyvatimohli / kterýžto List obdarování nassho až pos-
lavád neporušený ḡsu vklázali a gey magi/takto zněgicij:

My Sindich Starší z Sswamberka a na Žwykowě / Jan Starší z
Sswamberka a na Kláštere Milewském / Wacław z Sswamberka a na
Bechyni / Bratrj wlastní / wyznawáme tímto Listem wůbec předewšemi
Lidmi nyněgssimi y budaučimi / kdež čten aneb čtaucy slyssán bude / že zna-
menawisse potřebnau živnost Obywatele Města Bechyně Poddaných na-
sych / a gſause častokrát od nich ponížené prošenij / tutto ḡm milost a lásku
společně my swrchu psanij Bratrj z Sswamberka činime / a to vstanovu-
gemi / a konečně nynj y na wěcné časy mūti chcem / aby předřečený Mě-
stiane Bechynští Poddaný nassy nyněgssij y budaučy / Piwa býlého warení
w obecném Piwowáre / kteryžby ḡm proto odemne Wacława z Sswam-
berka vstanoven byl / y také Woda k němu a do něho přivedená / po počád-
ku každý k svému wlastnímu vžitku vžývatimohli / a to w Městě Bechyni /
y ḡnam na cyzý Panství geslizéby potřeba vklazovala vystavovali /
bez překážky yak nassy tak Dedicíru nassých a držitelůw Města Bechyně a teo
Panství / wssak s tau weyminkau / kdyžby koli skrz mne Wacława z Sswa-
berka Piwowár obecný tu w Městě Bechyni vstanoviti se dal / abyh mohl
plat z každé Wárky a to gmenovitě po řestí grossých býlých vložiti / a ten
plat aby Městiane Bechynští nyněgssij y budaučy / hned yakžby w tom

O Stavu

221.

znowu wystaweném Piwowáce warili, dávati a platiti powinni byli / ale před wystawením Piwowáru v Spylky / a přivedení do něho wody, tím platiti powinni negsau a nebudau: A geslizéby který z nás Dédicůw a budaučích potomků obyvatelům Bechynským nynegssímu ned budaučím w takowém piwa watený překázku yakau činiti, aneb gim Piwowár odgjiti, a k swému vžitku, a zwláště ten kteréhož Bechyně w držení bude, obratiti chél, neb chéli/a též geslizéby bezdečné nuceni byli, Piwa z Piwowáru kte réh ožkoli od kterehožkoli z nás Dédiců budučích a potomných bráti/tehdy chceme aby oni Měšťané mohli a moc měli o opatření w tō Králi Gehomi: nynegssímu Pánu nassenu neymilostiwéggssímu, a potom k giným budaučím Králu Czeským/a neb k mistodržícýmu G.R.M. se vtecy/a za opatření w té wécy žádati/čehož gim žádny z nás a potomkůw nassich zbránowati nemá/ani ge pro takowé wznessení trestati/poněvadž toto obdarování dobrowolně činjme/tak aby tini snázegi takowau živnostijs gsauce opatření pod námi a budaučimi nassim sedeti a sebe opatrowati mohli.

Také geslizéby kdo z Sausedůw od ginuď Piwa k sennu wozyti chél a wozyl/toho každého chceme aby oni sami než seba trestati mohli, genu takowá Piwa odnijti, a s ním naložiti wedle swého zdání. Tomu na Swědomij a budaučý pamět my s počátku psaný Bratři z Sswamberka, Pečeti nasse rolasníj a přirozené s gislym nassim wědomým s celým y plným přiznáním/dali gsem přivěstti k listu tomu genž geslidan Léta ut supra we čtvrtet před Swatým Janem Křtitellem Božím.

Z obavagice se nadepsaný Měšťané Bechynsstí Poddani mogi / aby w takowé živnosti swé, od nás y Potomkůw budaučích nassich překázky nemeli/ mne gsaue za to sevssy ponízenosti žádali/a skrze Osoby hodně změnem wssy Obce k tomu naschval wyslané prosylí/poněvadž gsaue se w mé držení po Wacławovi Bratu méni dostali/ abyh gim tu milost včinil/a to obdarování obnowil a potvrdil: K gichsto prosbě gsauce nakloněn/gim to Listem tímto potvrzugi/chtice tomu konečně/aby často psaný Měšťané Bechynsstí/y ta wsseda Obec pro sňadneggssí gich živnosti/te milosti so bě dané y s Potomky a budaučimi swými vžqvali / zústaveni gsaunce při wssch Artykulych w Listu doložených nyní y na časy budaučý a wěcné/ bez wsselijaké pěkázky mé y budaučích držitelůw Bechynského Panství. Na potvrzení a zdržení toho wssého/ Pečet swau wlastníj s gislym nym wědomým a wuli dal gsem k Listu tomuto přetisknauti / a dožadal gsem se Vrozeného Pána Pana Kryštoffa z Sswamberka a na Milémostém Klášteře/ a Vrozeného Wladysla Pana Wýtka Žrzavého a na Skalci/a Pana Mikuláše z Wetle a na Bechyni/ že gsaue také Pečeti swé podlé me na Swědomij k témuz Listu přivěsly/ wssak bez swé a budaučích svých srody. Datum Léta 1568. w Pondělí den svatého Františka.

Léta Páně 1568. žgimání

gsau dva mládency Bratři z Sswamberka od Gindricha z Gutensteyna/kteréž on držel w swém wězení na Sswornburku bez malá půl Léta / až potom včinena smlauba než nimi/ a od téhož Pána byli saceváni. O tō hátek w Listu 642.

Léta 1575. Čipac wypře

wudc

wuge w Kalendáři svém smrt Pana Petra z Sswamberka takovými slo-
wy : Placidě obdormivit in Domino, Generosus ac Magnificus Domi-
nus Petrus à Sswamberk, &c. Baro Bohemie, sepultus in Ronispergo sux
ditionis oppido,

**Wedle Lyculáre vydaného w Létu Váné
1589. žiwi byli při temž čase Páni z Sswam-
berka tito :**

Pan Adam z Sswamberka na Přimdě a Wolssy.
Pan Giří Petr z Sswamberka na Sswamberce a Bezdržicých.
Pan Gindrich z Sswamberka na Přimdě a Kunzwartě.
Pan Hanusz Wyliš z Sswamberka na Přimdě a Kunzwartě.
Pan Jan Petr z Sswamberka na Přimdě / Střebley / Kunzwartě / Bezdr-
žicých a Sswamberku.
Pan Jan Wyliš z Sswamberka na Boru a Žvíkově.
Pan Jan Zdeněk z Sswamberka na Přimdě.

O Rodu tontio na rozličných místech zmíntku nalezneseš.

**Vodle Vana Sswamberka / měl mýsto Vrož-
ný Pán Pan Jan Sezema z Austi ana Sezymowé Austi / G.M.C. Radda
o kteréhožto Rodu na hoře poznamenáno / tu se také něco doloží.**

List Krále Vladislava Vherškého a Českého w

pamět vwozuge Pana Ždenka z Sezymowé Austi / kterýž mu za geho věrné
služby hrad a město Aussi servissim přislušenstwim / kteréžto žbožij prvé
článstvij bylo, dědičné dává / tolíčez v Bratřím geho / kteréhožto Listu da-
tum gest Léta Páně 1496. Království geho Vherškého 6. a Českého 25.

Pan Jan Bratr Pana Ždenka z Sezymowé

Austi byl Raddau Krále Českého / a sedal na Šaudu Žemstém : ten slavil k
Stolu Králi Ferdynandovi při korunování geho slavném na Králow-
ství České / a to podlé Aučadu svého totíž nevyvysíjho a dědičného Kra-
gečství Království Českého. Zanechal dva Syny / Pana Girjka z Se-
zymowé Austi / a Pana Jaroslawa z Sezymowé Austi a na Rohově : Pan
Girjk putoval k Božímu hrobu a na horu Sion / o čemž vypravuje
List genu daný a psaný takto :

Pateat Vniverſis, qui præſentes inspicerint qualiter Dominus Geor-
gius de Aussi ipsarum exhibitor, intuitu devotionis Hierosolymam ve-
nit Anno Domini 1355. die 21 Auguſti, qui & sacramentali confessione
præmissa sanctissimi Dominici Corporis templum ingressus est, & ibi Sa-
cram Eucharistiam reverenter suscepit, dehinc reliqua terra Sanctæ loca
quæ modernis temporibus visitantur, ipse quoq; devotè visitans lustravit.
Quia de re Nos Frater Marianus de Messana Provincie Siciliæ Ordinis Mi-
noris regularis sacri conuentus Montis Sion Generalis, ac omnium lo-
corum Terra Sanctæ Gubernator Apostolicus licet indignus, in prædicto
rum omnium fidem præſentes scripsimus, ac nostri Sigilli, quo in simili-
bus utimur impressione munivimus. Datum Hierosolymis in præliba-
to sacro loco Montis Sion Anno ut suprà, die 2 Septembri.

Frater Marianus de Messana.

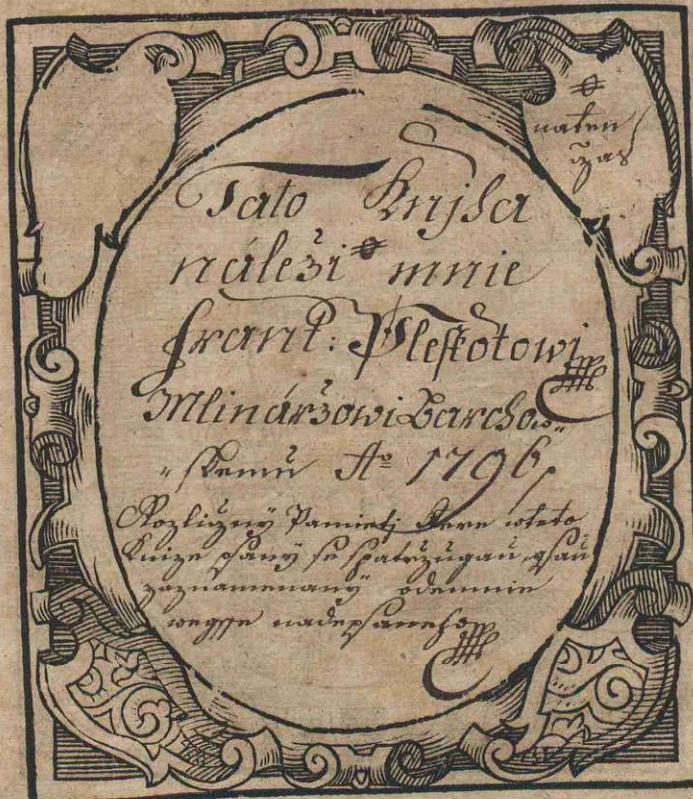
Ten též Pan Girjk Sezyma z Sezymowé Austi / toho času když Turci
Budíjn oblehli / té Pevnosti wedle giných tam o nimi závěren gsa / statečně
bránití pomáhal. Císaři Karloví patemu při dobyvání Ržema slau-
žil / a Císaři Maximilianovi k Stolu / při korunovani geho slavném na
Království České / wedle Aučadu nevyvysíjho a dědičného Kragčečství /
kterýž Rodu tomuto zdávna nadán gest.

Pan Jaroslav Sezyma z Sezymowé Austi / druhý Syn Pana Jana
vyss gmenowaného / a Bratr Pana Girjka slavil Císaři Rudolffovi toho
gmena druhému / při korunování geho na Království České.

Pan Adam Kryſtof Sezyma z Sezymowé Austi a na Tečněvſy ſi w
byl okolo Léta Páně 1589. yakž Titulat vyprawuje. A ta gest postau-
pnoſt Rodu Pána Pana Jana Sezymy z Austi a na Austi / G. M. C. Rad-
dy / a dědičného Kragčeče Království Českého / Syna Pana Girjka na-
hoče gmenowaného.

Wedle Vana z Austi/měl mýsto na témž Sali-
du Vrozený pán pan Oldřich Felix z Lobkovic na Bílině Rostí a Besso-
wicých / G. M. Císařské Radu/a Arcybiskupa Rakouského Arnosta Ko-
morník o gehožto Erbu weyss doloženo gest.

Votom wedle Pána Oldřicha z Lobkowic seděl
Vrozený pán pan Adam z Waldsteyna na Losowicých a hrádku / G. m.
Císařské Radda, o gehožto Rodu nyní zmínka se včiní.

